

VYSTROJOVANIE, DRUHÁ ČASŤ

Téma 12

AKO ZBOROVÍ VEDÚCI VEDÚ VŠETKÝCH ĽUDÍ K ZRELOSTI?

Prehľad:

Po tom, čo sme sa pozreli na tému prípravy budúcich vodcov v zbore, sa teraz pozrieme na tému vedenia celých zborov ku zrelosti v Kristovi. Na rozdiel od fyzického rastu sa duchovný rast neudeje len tak, prirodzene. Zboroví vodcovia si musia uvedomiť, že im bola zverená úloha pomáhať každému veriacemu v zbore v jeho raste do Kristovej podoby. V tejto poslednej téme preskúmame spôsoby, ktorými môžeme zborových vedúcich povzbudiť a pomôcť im k vedeniu všetkých svojich ľudí k zrelosti v Kristovi.

Ciele:

Pomôcť zborovým vedúcim:

- Určiť niektoré z hlavných znakov duchovnej zrelosti.
- Klásť trvalý dôraz na to, aby vodcovia viedli všetkých ľudí vo svojich zboroch ku zrelosti v Kristovi.
- Zaviazat' sa ku zodpovednosti za vedenie všetkých ľudí ku zrelosti v každom služobnom tíme.

Možné výsledky:

Zboroví vedúci:

- Sa zaviazajú ku zodpovednosti za vedenie všetkých ľudí ku zrelosti v každom služobnom tíme.
- Prehodnotia existujúce stratégie pre rast na Kristovu podobu.
- Vytvoria úplný plán na pomoc každému veriacemu v jeho raste ku zrelosti v Kristovi.

KROK 1: POCHOPENIE TÉMY

Na ktoré hlavné otázky sa treba zamerať?

Hlavné prvky témy

Na samom začiatku kurzu *Vedúci služobník* sme sa pozreli na podstatu toho, kým vodca je. V tejto poslednej téme sa chceme čo najširším možným spôsobom pozrieť na to, čo zborový vedúci, ktorý si ctí Boha, *robí*. V konečnom dôsledku, tou najhlavnejšou úlohou zborových vedúcich je činenie učeníkov – priviesť ľudí ku Ježišovi Kristovi a potom ich podporovať v raste do kresťanskej zrelosti.

Avšak vedenie iných ľudí ku kresťanskej zrelosti nie je ľahkou úlohou. Každý jeden človek v zbere je jedinečným človekom s jedinečnými potrebami. Ako máme podporovať tak rozmanité množstvo ľudí ku zrelosti? Aké sú podstatné zložky, ktoré musia byť prítomné na to, aby prišla zrelosť? Prečo ľudia jednoducho nemôžu „dorásť sami od seba“ do Kristovej podoby?

Výroky

(Výroky sú vyjadrenia, ktoré ťa majú prinútiť k rozmyšľaniu nad témou. Môžu, ale nemusia odzrkadľovať biblickú múdrosť.)

„Narodenie je nevyhnutné pre život, ale rodič sa neteší iba z narodenia svojho dieťaťa. Rodič je vďačný za živé dieťa, ktoré rastie.“

– Francis Shaeffer

„Vo výchovnom procese je dnes tým najväčším nebezpečenstvom to, že kresťania sa učia hlboké pravdy Božieho slova, ale nikdy sa nedostanú na takú úroveň správania, ktoré by dokazovala ich múdrosť, vďačnosť, hlboké uvedomenie si a vnímavosť na svoje postaveniu v Kristovi.“

– Gene Getz

Dnes je v cirkvi až príliš veľa dôrazu na učenie a štúdium. Na to, aby sme sa stali zrelými nasledovníkmi Krista sa jednoducho potrebujeme navzájom podporovať.

Ak chceme do zboru priniesť viac duchovnej zrelosti, potom to čo skutočne potrebujeme, je viac dobrého a kvalitného biblického vyučovania.

„Tuhý pokrm je pre dokonalých, pre tých, čo majú návykom vycvičené zmysly na rozlišovanie dobrého a zlého.“

– Hebrejom 5:14

Vek sa nie vždy rovná zrelosti – v zboroch je mnoho starých dojciat.

„Neboj sa rásť pomaly; boj sa iba nečinného postávania.“

– Čínske príslovie

„Vzdelávanie je rastom.... Vzdelávanie nie je prípravou na život; vzdelávanie je životom samotným.

– John Dewey

Príklady zo života

Zdravé domáce skupinky

Domáce skupinky v Prvom Evanjelikálnom Zbore už bežia okolo desať rokov. Dávid s Jarkou boli za posledné štyri roky vedúcimi jednej z nich, ale v nedávno sa začali pýtať samých seba, či táto skupinka premieňala ľudské životy alebo len jednoducho vyplňala čas.

Spoločenské chvíle boli úžasné a biblické štúdium vždy vyústilo do diskusií a rozhovorov, ale znamenalo toto, že ich domáca skupinka bola „zdravá“? Koniec koncov, tri zo siedmich párov v skupinke mali pretrvávajúce problémy v manželstve a zdalo sa, že aspoň dvaja podnikatelia v skupinke boli viac oddaní svojej práci, ako svojej viere.

Odzrkadľuje samotná pravidelná dochádzka duchovné zdravie? Ako sa dá zmerať rast v zrelosti?

Noví veriaci

Ronald sa prednedávnom stal kresťanom po tom, čo mu jeho priateľ z práce niekoľko mesiacov hovoril o evanjeliu. Skutočne chce rásť vo svojom vzťahu s Pánom, ale o Biblii toho vie veľmi málo a nevie ako má pokračovať. V zbore sa síce robia nejaké vyučovania, ale zdá sa mu, že všetky značne presahujú jeho súčasnú úroveň porozumenia. Cíti sa zahanbený poznaním a istotou iných ľudí v zbore, ale zároveň vie, že pokiaľ sa má stať zrelým veriacim, tak sa potrebuje toho viac naučiť o kresťanskej viere.

Čo by si poradil Ronaldovi? Ako sa dá najlepšie povzbudiť nového veriaceho, ako je Ronald, ku zrelosti?

Teraz, keď ste sa pozreli na *Hlavné prvky témy, Výroky a Príklady zo života*, ktoré sú tie hlavné otázky, ktorým sa je potrebné venovať, aby ste pochopili túto tému?

KROK 2: ŠTÚDIUM PÍSMO **Čo o tejto téme hovorí Biblia?**

Oddiely

Efezanom 4:11-16

- Aký je to proces, ktorý podľa tohto oddielu buduje Kristovo telo?
- Kto je zodpovedný za dohľad nad tým, že tento proces prebieha?
- Čo sa stane, keď sa skupina veriacich stane „zrelou“?

Kolosanom 1:28-29

- Čo Pavol myslí výrazom „dokonalý (úplný) v Kristovi“?
- Aké veci sú potrebné na to, aby sme ľudí v zbore priviedli do tohto bodu?

Hebrejom 5:11-6:3

- Čo to znamená byť „lenivý počúvať“ v 5:11?
- Čo tým pisateľ listu myslel, keď povedal, že hebrejskí veriaci potrebujú „mlieko, a nie tuhý pokrm“ (5:12)?
- Svojimi vlastnými slovami vysvetli 5:14.
- Čo znamená 6:1, keď povzbudzuje hebrejských veriacich, aby sa „venovali tomu, čo vedie ku dokonalosti“?

KROK 3: NAHLIADNUTIE DO INÝCH ZDROJOV **Čo sa môžeme naučiť od iných autorov?**

“Rozvoj zrelosti: Efezanom 4:13-16,” od Stephen Motyer.

Úryvok z kapitoly 7 v knihe *Ephesians: Free to be One* (List Efezanom: Slobodní pre jednotu), ss. 120-122. Copyright © 1994. V origináli použité s dovolením Baker Books, Grand Rapids, MI. Všetky práva vyhradené.

“Zásady novozmluvnej výchovy,” od Gene A. Getz.

Úryvok z kapitoly 8 v knihe *Sharpening the Focus of the Church* (Zaostrené na cirkev), ss. 108-119. Copyright © 2000 by Gene A. Getz. V origináli použité s dovolením autora. Všetky práva vyhradené.
V češtine *Zaostřeno na církev*, © Biblos, Třinec 1998.

“Zhodnotenie zrelosti tvojho zboru,” od The Center for Church Based Training.
Copyright © 1996. Všetky práva vyhradené.

Rozvoj zrelosti: Efezanom 4:13-16

Stephen Motyer

Kam toto všetko vedie? Pavol nám hovorí, že skutočný dôvod pre každú službu je: pomôcť Cirkvi, aby „vyrástla v Kristovi.“

...Kristus pre svoju Cirkev, svoje telo, *plánuje* rásť. Preto nám dal tieto dary v podobe služby. A niet pochýb o tom, že Cirkev bude rásť. Dosiahne zrelosť, ktorá je Kristovou vôľou pre jeho Cirkev. Toto dokáže veľmi povzbudiť! – predovšetkým tých z nás, ktorí sme z malých, slabých a dokonca zmenšujúcich sa zborov.

Verš 13 je v skutočnosti uprostred jednej z ďalších Pavlových dlhých viet. Tá sa tiahne od verš 11 až po verš 16 a skladá sa zo 107 slov. Každé slovo sa zameriava na tému rastu, ktorý je podporovaný službou:

- Verše 11-12 a 16 opisujú to, *ako* sa odohráva rásť v tele Kristovom.
- Verš 13 opisuje *konečný* cieľ služby, ktorá prináša rásť: „mierou dospelosti je plnosť Krista.“
- Verše 14-15 opisujú *okamžitý* cieľ služby, ktorá prináša rásť: chrániť nás v chaotickom a lživom svete, aby sme tak mohli rásť sýtení pravdou.

Teraz sa pozrieme na každú z nich:

Ako rastie telo?

Táto dlhá veta začína i končí touto témou. Pavol vo veršoch 12 a 16 používa výraz „budovanie,“ ktorý dosť zvláštny ak hovoríme o *tele*. Toto slovo sa skôr hodí pre *budovu*... čo však vysvetľuje, prečo ho Pavol používa: berie ho z obrazu Cirkvi ako *chrámu* v 2:20-22 (a v 3:17-19).

Chrám, ako si pamätáme, sa stále stavia (2:21-22). Ale na tom, ako sa tento chrám stavia, je niečo veľmi špeciálne, niečo, čo úplne nepasuje do

obrazu „budovania.“ Pravda je, že *táto budova sa buduje sama*. Takáto vec je o budovách neslýchaná – ale s telami sa to deje neustále! Mój trinásťročný syn je teraz taký vysoký, ako moja manželka. Pomoc! O chvíľu ho budem prosiť o zhovievavosť. Ako toto monštrum tak veľmi narástlo? Všetko, čo sme robili bolo, že sme doňho hádzali jedlo a čakali sme. A *jednoducho sa to stalo*.

Telá sú totiž také. A taká je aj Cirkev, telo Kristovo. Vo verši 16 Pavol hovorí o tomto raste tri veci:

- Pochádza z *Hlavy, Ježiša*. Pavol pravdepodobne vníma Ježiša ako zdroj výživy pre telo (on je ten, kto nám dáva služby).
- Deje sa to vďaka „*spojeniu vzájomne sa podporujúcich kĺbov*“. Telo vytvára harmonický celok – alebo by aspoň malo. Každá jedna časť je nevyhnutná pre rásť celku.
- Odohráva sa vtedy, keď všetci pracujú tak, „*ako je dané každej časti*.“ Nepovolaným osobám vstup zakázaný. Nohy bábätko na dospelom tele? Hrozná predstava. Každá časť sa potrebuje zapojiť do rastu celku.

Ako bude vyzerat zrelosť?

Mojou úplne prvou úlohou ako novoustanoveného kazateľa bolo odslúžiť pohreb 19 ročného chlapca, ktorý náhle zomrel na ojedinelú (a skrytú) srdcovú chybu. Jeho rodina bola zdrvená. A súčasťou ich múk bola strata *jeho budúcnosti*. Nikdy ho neuvidia vyrasteného, zrelého, ženatého, ako otca alebo podnikateľa... Rodičia sa tešia na to, keď ich deti vyrastú a oni uvidia, ako bude vyzerat ich *dospelosť*. Dúfajú, že uvidia, ako sa celá tá výchova dieťaťa nakoniec vyplatila!

Vo verši 13 nám Pavol ponúka krátky pohľad na budúcu zrelosť Cirkvi. Cirkev bude rásť, „až kým všetci nedospejeme k jednote viery a poznania Božieho Syna, v dokonalého človeka, ktorého mierou dospelosti je plnosť Krista.“ Všetka nejednota bude preč, Ježiša (Hlavu tela) budeme poznať plne a dokonale a prijmemo od neho všetko to, čo potrebujeme na to, aby sme si boli schopní užívať dokonalú jednotu s ním a aby sme boli telom, ktoré je vhodné pre jeho hlavu!

Čo pre nás rast znamená práve teraz?

Vo verši 13 Pavol uvažuje nad Cirkvou ako nad celkom, nad všeobecnou Cirkvou a jej konečnou zrelosťou v Kristovi. Vo veršoch 14-15 aplikuje rovnaké myšlienky na cirkev na *každom mieste*. Ak má *celá Cirkev* dosiahnuť zrelosť, potom *každý zbor* musí rásť...a na každom mieste existujú služby, ktoré tomuto napomáhajú. Musíme „vo všetkom [dorastať] v Krista. On je hlava“ (verš 15).

Kristove dary služby urobia dve veci, ktoré nám pomôžu rásť:

- Umožnia nám vyhýbať sa chybám (verš 14). Pavol v tomto verši pravdepodobne nemá na mysli konkrétnu chybu alebo falošné učenie. Má na mysli veľké množstvo nesprávnych nápadov, ktorými by sme sa mohli nakaziť – alebo stať sa akoby korkom, ktorý je len tak zmietaný v búrke. Potrebujeme stabilitu, bezpečie, pevnosť a presne toto nám tieto dary dávajú.
- Umožnia nám byť „pravdivými v láske“ (verš 15). Toto je druhá strana tej istej mince. Ako môžeme predísť tomu, aby sme boli zmietaní zlými nápadmi? Tým, že budeme tak silno pripútaní ku pravde, že s nami nič nepohne. Toto však nie je taká pravda, ktorá je poznaním v hlave. Je to pravda, ktorá sa *žije* – niečo, čo *hovoríme*, vyjadrená „v láske.“

Takto rastie zbor!

*

Zásady novozmluvnej výchovy

Gene Getz

Na to, aby sa zbor stal zrelou skupinou veriacich, ktorí odzrkadľujú *pravdu, nádej a lásku*, je nutné uplatňovať určité novozmluvné zásady. Tieto zásady prirodzene vyplývajú zo štúdia činnosti a funkcií novozmluvných kresťanov a z príkazov a z usmernení, ktoré dostali v listoch.

CELÉ TELO, VYSPELÝ ORGANIZMUS

Po prvé, *Zbor musí byť hlavným nástrojom výchovy*. Konečným cieľom apoštola Pavla bolo, aby sa celé telo – všeobecná Cirkev – stalo zrelým organizmom (Ef 4:11-13), ale vo svojej službe jednoznačne dokázal, že cesta k dosiahnutiu tohto cieľa vedie cez zakladanie zborov, a že potrebné týmto „mikrokozmom“ všeobecnej cirkvi pomáhať, aby sa stali vyspelými celkami a nezávislými jednotkami. On a jeho spolupracovníci získavali učeníkov, učili ich a povzbudzovali a každej skupine pomáhali k tomu, aby sa z nej stalo dynamické spoločenstvo (*koinonia*).

Súčasťou jeho učenia pochopiteľne bolo vypestovať v nich vedomie spolupatričnosti so všeobecnou Cirkvou – vedomie, že sú súčasťou celku. Dosiahnuť to v novozmluvnej dobe bolo oveľa náročnejšie ako dnes, pretože tieto miestne spoločenstvá boli od seba zemepisne izolované. Ich hlavnými prostriedkami pre udržiavanie vzájomných vzťahov s inými skupinami veriacich boli ústne správy od cestujúcich zástupcov zborov a listy. Ale napriek obmedzeným prostriedkom pre komunikáciu je jasné, že sa medzi týmito miestnymi skupinami vytvorili pevné putá a vzťahy a to aj napriek tomu, že sa nikdy osobne nestretli (2K 8:1-6).

Nechcem sa tu usilovať o vyčerpávajúci výpočet názorov na to,

čo je nutné na vytvorenie zboru. Názory sa rôznia. Ja osobne sa prikláňam k jednoduchému pohľadu na veci. Zdá sa, že skupina *veriacich* sa môže označiť za zbor vtedy, keď sa pravidelne stretávajú za účelom vzájomného duchovného vzdelávania a to bez ohľadu na to kedy a kde to robia. *Prečo* sa skupina stretáva je, podľa mňa, oveľa dôležitejšie, ako zoznam pravidiel a vecí, ktoré sú zdanlivo nutné pre existenciu zboru. Zároveň je však potrebné dodať, že akákoľvek skupina, ktorá je takto opísaná, môže byť *nedospelým, detským zborom*. Musí rásť a rozvíjať sa, osvojovať si určité pravidlá a činnosti, aby sa tak stala dospelým, zrelým a dynamickým zborom. Tieto základné normy sú v Pisme dosť jasne uvedené. Tá najdôležitejšia z nich už bola povedaná: zbor je skupinou *veriacich* – znovuzrodených ľudí; po druhé, títo ľudia sa musia stretávať *pravidelne*. Biblia tak isto jasne hovorí, že časom by mali mať *kvalifikovaných vodcov*¹ a určitú formu napomínania a potrestania pre tých, ktorí tvrdia, že sú veriaci, ale svojim správaním porušujú učenie Písma o kresťanskom živote. Určite tu musí existovať *vyučovanie* Božieho slova, *modlitba*, *vysluhovanie krstov* a spoločná účasť na *Večeri Pánovej*. Všetky tieto okolnosti poukazujú na zbor, ktorý ma predpoklady stať sa vyspelým zborom. Ale musíme dôrazne

¹ Všimni si, že v Sk 14:21-23 sa zdá, akoby text hovoril o tom, že starší boli ustanovení v Lystre, Ikóniu a Antiochii až *po tom*, ako bola skupina veriacich označená za zbor. Inými slovami, predtým, ako sa skupina veriacich stala zborom, nebolo nevyhnutné mať starších. Mojim osobným názorom je, že v Korintskom zbore neboli starší, predovšetkým v čase, keď im Pavol písal svoj prvý list a to preto, lebo medzi nimi nebol ani jeden človek, ktorý by bol na to dostatočne zrelý (pozri 1K 6:5).

prízvukovať, že všetky tieto činnosti môžu byť prítomné a aj napriek tomu budeme mať mŕtvy, neúrodný a nezrelý zbor. Na to, aby tieto činnosti mali význam, potrebujeme skutočný život a vitalitu. Božím plánom je, aby tieto normy prispievali k rastu hneď ako sa sú v zbere zavedené.

Na záver je potrebné znovu zdôrazniť a zosilniť tento prvý novozmluvný princíp týkajúci sa výchovy a vzdelávania. V podstate ide toto: Každý z nás, kto chce byť duchovne úspešný vo svojej službe a plné Božie požehnanie, musí buď zakladať nové zbory tam, kde sa noví ľudia obracajú ku Kristovi, alebo - ak pracuje v medzicirkevnej organizácii - viesť nových kresťanov do už existujúcich zborov. Práve tam môže byť o nich postarané, aby vyrástli v dospelých kresťanov, ktorí sú súčasťou miestnej skupiny veriacich, kde môžu čerpať silu od iných členov spoločenstva ako aj prispievať ku rastu zboru....

ZOZNAM VERIACICH S BOŽÍM SLOVOM

Po druhé, *poskytni veriacim základné poznanie Božieho slova*. Práve preto Pavol strávil celý rok v Antiochii a vyučoval učeníkov. Práve preto sa Pavol a Barnabáš vrátili do Lystry, Ikónie a Antiochie, aby „tam učeníkov posilňovali na duchu a povzbudzovali ich, aby vytrvali vo viere.“ Preto Pavol povedal pri inej príležitosti: „Vráťme sa a ponavštevujme bratov, aby sme videli, ako sa majú vo všetkých tých mestách, kde sme hlásali Pánovo slovo.“ Tak isto preto Pavol strávil rok a pol v Korinte a tri roky v Efeze – vyučoval a napomínal a povzbudzoval veriacich.

Pavol sa však voči novo obráteným neobmedzoval len na osobnú službu. Keď bol v Aténach, poslal Timoteja späť do Tesaloniky, aby „upevnil a povzbudil“ veriacich vo viere (1Tes 3:2). Podobne poslal Pavol Timoteja

späť do Korintu, aby ich tam Timotej učil to, čo sám Pavol vyučoval „všade v každej cirkvi“ (1K 4:17). Títus ostal na Kréte, aby hovoril to, „čo je v súlade so zdravou náukou“ (Tít 2:1). Bezpochyby Pavlovi nesmierne záležalo na tom, aby boli veriaci vyučovaní základom kresťanského učenia.

Práve Božie slovo je základom pre duchovný rast. „Ako práve narodené deti,“ povedal Peter, „túžte po čistom duchovnom mlieku, aby ste od neho rástli na spásu“ (1Pt 2:2). Nanešťastie, v dvadsiatom prvom storočí existujú ľudia, ktorí sú už mnoho rokov kresťanmi, no ešte stále ich nenaučili dokonca ani tie najzákladnejšie pravdy z Biblie. Práve tu musíme začať s výchovou, či už slúžime „novorodencom,“ alebo „dlhodobým veriacim.“

POSKYTNI VYUČOVANIE DO HLŔBKY

Po tretie, *poskytni veriacim poznanie Božieho slova, ktoré ide do hlŔbky*. Pavlovi nestačilo, aby osobne vyučoval svojich novo obrátených alebo aby im poslal niekoho, kto ich bude učiť a viesť. Jeho ďalším krokom bolo písanie listov – listy zborom v Tesalonike, Korinte, Galácii, Efeze a Filipách. Všetky tieto apoštolské listy boli napísané, aby veriacim poskytli nielen základné poznanie Božieho slova, ale aj hlbšie znalosti Božej pravdy. A nie len tak náhodou im toto odovzdal v trvácnej podobe, aby to mohli znovu a znovu čítať, študovať a dať do obehu medzi ďalšie zbory. V jednom prípade mu odpísali, aby vysvetlil, čo tým myslel a on im okamžite napísal ďalší list, kde rozšíril tému svojho predchádzajúceho listu. (Napríklad 1. a 2. list Korinťanom). V dôsledku toho napokon aj nám odovzdal množstvo zapísaného Božieho slova, ktoré máme dodnes k dispozícii, aby sme ho používali rovnakým spôsobom, ako ho mali používať v prvom storočí. Kresťanom poskytuje obsiahle poznanie Božieho posolstva človeku.

ZOZVÍJAJ AJ ĎALŠIE SCHOPNOSTI OKREM POZNANIA

Po štvrté, *poskytni veriacim príležitosti, aby rozvíjali schopnosti, ktoré prekračujú poznanie* – ako je múdrosť, osvietenosť, schopnosť oceniť duchovné hodnoty, vnímavosť na Božieho Ducha. Preto sa Pavol za Efezanov modlil tak, ako sa modlil. Pravdepodobne žiadni iní kresťania nemali príležitosť byť tak intenzívne vystavení Pavlovmu vyučovaniu, ako tí v Efeze. Mali úžasnú výsadu, že mohli počúvať jeho vyučovanie mesiac čo mesiac; a takisto pamätajme na to, že to bolo v Efeze, kde Pavol dva roky každý jeden deň vyučoval v Tyranovej škole. Toto nám pomáha pochopiť hĺbku listu Efezanom. Títo ľudia boli dávno za „detským“ vekom!

Dobre si ale všimni, ako sa Pavol modlí za týchto dobre vykrmených kresťanov: aby od Boha získali „Ducha múdrosti,“ a aby „osvietil oči [ich] srdca,“ aby tak skutočne *poznali*, čo to znamená byť povolani, aby naozaj vedeli ako sú *bohatí* a koľko moci bolo uvoľnenej na spásu ich duší. Pavol sa ďalej modlí, aby boli skrze Ducha posilnení a upevnení na *vnútornom človeku*, aby tak „mohli so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka, a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje poznanie,“ aby sa tak „dali naplniť celou Božou plnosťou“ (Ef 1:16-19; 3:14-19).

Dobre si všimni: Pavol chcel, aby poznali Kristovu lásku spôsobom, ktorý je *viac ako poznanie*! Najväčšie nebezpečenstvo v dnešnej výchove spočíva v tom, že sa kresťania naučia hlboké pravdy Božieho slova, ale nikdy nepokročia tak ďaleko, aby sa v ich správaní prejavovala múdrosť, ocenenie duchovných právd, hlboké vedomie Božej blízkosti a citlivosť na ich postavenie v Kristovi.

Kresťanov musíme viesť ďalej, za hranice *poznania* v povrchom zmysle slova. Skúsenosť nám bezpochyby ukázala, že samotné *poznanie* automaticky nevedie ku konaniu.

„Asociatívna psychológia“ je mŕtvou teóriou. Jednoducho nefunguje. Kresťan totiž môže vedieť o Bohu mnoho vecí bez toho, aby vnímal jeho veľkoleposť, moc, bohatstvo a jeho milosť; bez toho, aby bol touto nádherou akokoľvek dotknutý. Je možné, že pozná každú jednu drobnosť a nadpis, ktorý je v Biblii a aj napriek tomu mu chýba presvedčenie a motivácia k tomu, aby žil čo i len čiarku z jej pravdy. V krátkosti: je možné poznať učenie a pravda „ušami“ bez toho, aby sme boli zrelými učeníkmi Ježiša Krista.²

Už sme povedali, že poznanie je *základom* pre to, aby sme dosiahli zrelosť. Akými prostriedkami môžu teda ktorý kresťania preniknúť za hranicu poznania? Odpoveď sa ukrýva v ďalšej novozmluvnej zásade.

POSKYTNI SKÚSEŇ ZA HRANICAMI POZNANIA

Po piate, *poskytni veriacim množstvo skúseností, ktoré im pomôžu dostať za hranice poznania*.

Celé to začína *vyučovaním a učením sa*, ale je to viac, ako len proces prijímania a odovzdávania vedomostí. Musí to prenikať za šírenie obsahu Pisma a dokonca aj za hranicu vzájomného ovplyvňovania Pisma a žiaka, ktorý sa z neho učí.

Tento proces učenia sa musí prebiehať v rámci *vzájomných kresťanských vzťahov* – v spoločenstve s Bohom a jedných s druhými. Takisto

² Asociatívna psychológia bola poprednou teóriou 19. storočia. Zastávala názor, že poznanie vedie automaticky k citeniu, vnímaniu, vôli a konaniu. Plnosť myšlienok tvorila vôľu. Myšlienky, ktoré sú už v mysli, sa zväčša vracajú a podobné myšlienky sa zväčša navzájom posilňujú. Odlišné myšlienky sa naopak zväčša odpudzujú. Len krátke zamyslenie nad vlastnou skúsenosťou je bohatým dôkazom toho, prečo bola táto teória spochybnená. Avšak existuje veľa kresťanov, ktorí si myslia, že ak si naplnia hlavu biblickými pravdami a učením, tie sa automaticky stanú súčasťou ich života.

musí prebiehať v kontexte dynamického *kresťanského svedectva* a zvestovania vo svete. Ak sú veriaci iba prijímateľmi pravdy bez toho, aby mali príležitosť Boha skutočne uctievať, navzájom si slúžiť a získať iných ľudí pre Krista, nikdy sa nedostanú za úroveň poznania.

Veľkým problémom v mnohých evanjelických cirkvách je udržanie rovnováhy medzi všetkými trom životne dôležitými novozmluvnými skúsenosťami. V skutočnosti môžeme zbory roztriediť podľa toho, na čo kladú dôraz.

Niektorý zbor má silný dôraz na kresťanskom svedectve. ...Väčšinu času veriaci z kazateľnice počujú len evanjelizačné posolstvo a vyučovanie z Biblie, ktoré sa im dostane je často povrchné. Tí, ktorí sú vnímaví voči svojmu Pánovi, túžia po poriadnom biblickom vyučovaní a výklade. Mnohí z tých, čo sú nespokojní, napokon odídu a nájdu si zbor, kde sa vyučuje Biblia. ...Tu sa Božie slovo verne káže každú nedeľu ráno i večer a ešte aj niekoľko krát počas týždňa. Nejakú dobu v duchu jasajú a ich duše sú nasýtené. Ale časom sa ich nadšenie z počúvania vyučovaného Božieho slova začne strácať. Písanie si poznámok a podčiarkovanie veľkých pravd v Biblii sa pre nich stane čisto akademickou rutinou. A tí, čo sú citliví na Pána, sa začnú pýtať: „Kde je v mojom kresťanskom živote chyba?“

Potom sú tu takí, ktorí sú hladní po spoločenstve a túžia po dôverných vzťahoch v Kristovom tele. Hľadajú zbor, v ktorom je zdieľanie sa, rozhovory, neformálnosť a vrúcne spoločenstvo a priateľstvá. ... Zapoja sa do skupinky a zdôrazňujú „úprimnosť“ a „otvorenosť.“ V tomto tele veriacych je život. Jednotliví členovia zboru majú svoju úlohu a prácu. Na chvíľu je vákuum v ich životoch zaplnené. Zo svojich nových vzťahov sú nadšení. Ale aj tu sa postupne tieto skúsenosti stávajú mechanickými a rutinnými a dokonca aj povrchnými. V niektorých

prípadoch vedú tesné vzťahy k degenerácii a pochybnému správaniu a niekedy dokonca aj k nemorálnosti.

Kde je problém? Na to, aby z veriacych vyrástli zrelí kresťania, potrebujú *všetky tri životne dôležité skúsenosti*. Potrebujú dobré biblické vyučovanie, ktoré im dá teologickú a duchovnú stabilitu; potrebujú hlboké a uspokojujúce vzťahy jeden s druhým a s Ježišom Kristom; a potrebujú vidieť, ako ľudia prichádzajú k Ježišovi Kristovi v dôsledku spoločného i osobného svedectva nekresťanskému svetu.

...A potrebujú *všetky tri!* Jedna či dve nestačia. Akákoľvek kombinácia, líšiaca sa od tejto vyváženej trojice, neprinesie potrebné novozmluvné výsledky. Preto je úlohou každého zborového vedúceho, aby pripravil pre zbor v dvadsiatom prvom storočí také podmienky, ktoré kresťanom umožnia získať tieto životne dôležité skúsenosti, ktoré mali kresťania v prvom storočí.

PRIPRAVUJ NA SLUŽBU

Po šieste, *prpravuj veriacych na kresťanskú službu*. Opäť si všimni: toto sa týka všetkých veriacych.

Toto je zároveň aj hlavná niť Efezanom 4:

„A on ustanovil jedných za apoštolov, iných zasa za prorokov a iných za ohlasovateľov evanjelia, iných ustanovil za pastierov a učiteľov, *aby pripravovali svätých na dielo služby*, na budovanie Kristovho tela.... Buďme pravdiví v láske, aby sme vo všetkom dorastali v Krista. On je hlava, z neho rastie celé telo, pevne spojené *vzájomne sa podporujúcimi kĺbmi* a buduje sa v láske podľa toho, ako je dané *každej časti*.“
(Ef 4:11-12, 15-16)

Zbor je jedinečným organizmom. Rastie a dospieva tým, že každý jeden

člen pracuje. Boh nikdy nechcel, aby sa údy Kristovho tela spoliehali na jedného vodcu, ktorý urobí celé „dielo služby.“ Ako uvidíme neskôr, Boh nechcel ani to, aby *niekoľko vodcov* vykonávalo celú službu. Presnejšie, chcel, aby *celý* zbor konal túto prácu. Je úlohou vodcov zboru, aby „pripravovali svätých“ na vzájomnú službu. Potom, a iba potom, sa môže skupina veriacich vyvinúť do zrelého zboru.

ROZVÍJAJ RODINNÝ ŽIVOT

Po siedme, *pomôž veriacim rozvíjať kvalitný rodinný život*. Manželia a manželky potrebujú rovnako rásť vo svojom vzťahu, ako Cirkev rastie vo svojom vzťahu ku Kristovi (Ef 5:24-33). Otcom a matkám treba pomáhať pri výchove a napomínaní detí v Pánovi (6:1-4). Rodinná jednotka má v Biblii ústredné miesto. Predchádza časovo Cirkev; naprieč Starou zmluvou je základnou jednotkou a v Novej zmluve má tvoriť „stavebné kamene“ Cirkvi. Silné kresťanské rodiny vytvárajú silné zbory; silné či už v evanjelizácii, alebo pri výchove jednotlivcov. A naopak, zdravé zbory vytvárajú zdravé rodiny. V skutočnosti Nová zmluva predstavuje rodinu ako „miniatúrny zbor.“

Deuteronomium 6:6-9 je klasickým biblickým príkladom toho, ako by mala fungovať domácnosť podľa Božieho poriadku. Toto posolstvo bolo odovzdané deťom Izraela ešte predtým, ako vstúpili do Zaslúbenej zeme. Pre svoju neposlušnosť sa túlili po púšti. A teraz, keď sú už pripravení urobiť ten posledný krok k tomu, aby si získali krajinu, ktorú im Boh zaslúbil, dostali nasledovné prikázanie: „Tieto slová, ktoré ti dnes prikazujem, budeš mať na srdci. Budeš ich vštepovať svojim synom a budeš o nich hovoriť, či budeš sedieť vo svojom dome, či pôjdeš po ceste, či budeš líhať alebo vstávať“ (Dt 6:6-7).

Po týchto slovách nasledovalo varovanie. Dávajte si pozor, povedal

Mojžiš, pretože keď vstúpíte do krajiny, tak budete náchylní k tomu, aby ste „zabudli na Hospodina.“ Keď zdedíš „domy plné všetkého dobrého“ a „vykopané cisterny“ s „vinicami a olivovými sadmi,“ „dávaj pozor, aby si nezabudol na Hospodina, ktorý ťa vyviedol z Egypta, z domu otroctva“ (6:11-12).

Nanešťastie, keď prišli do krajiny, *zabudli* na Boha. Keď sa „dosýta najedli“ a ich „dobytok a ovce“ sa spolu so „striebrom a zlatom“ rozmnožil (8:12-13), potom si vo svojich srdciach povedali: „Toto bohatstvo mi získala moja moc a sila mojej ruky“ (8:17).

Najtragickejšie zo všetkého bolo, že zabudli svoje deti učiť Božím nariadeniam a sami im nedávali príklad. Prikázania v Deuteronomium 6 sa stali iba spomienkou do tej miery, že si už neuvedomovali ich existenciu. Výsledok bol poľutovaniahodný! Napokon „prišlo po ňom ďalšie pokolenie, ktoré nič nevedelo o Hospodinovi ani o diele, ktoré vykonal pre Izrael“ (Sdc 2:10).

Zvyšok príbehu sa dá povedať niekoľkými slovami. Rodinná jednotka zlyhala a spolu s ňou aj celý národ. Ani silný národ nie je silnejší ako sú jeho rodiny. To isté platí aj pre kresťanské spoločenstvo alebo zbor. Ak prestane fungovať rodina, ak manželia a manželky nezažívajú skutočnú *koinoniu*, ak si členovia rodiny nerozumejú a nevychádzajú spolu dobre, ako potom môžeme očakávať dynamické spoločenstvo na zborovej úrovni? Je to prakticky nemožné!

Preto opakujem, potrebujeme pomáhať manželom a manželkám, aby sa vo svojom spoločnom živote dozrievali a zbory musia pomáhať otcom a matkám pri výchove detí podľa Božích zásad a v napomínaní detí v Pánovi. Musíme im pomôcť vytvoriť kvalitné kresťanské rodiny, ktoré budú pevnými stavebnými kameňmi v rámci miestneho zboru a zároveň budú dynamickými príkladmi vo svojich spoločenstvách.

Toto je zvlášť dôležité v čase, keď sa v našej spoločnosti prejavuje celkový rozpad. Je zaujímavé, že mnoho sociológov sa zhoduje na tom, že rozpad spoločnosti jasne súvisí s rozpadom rodín. A tak zbor má pri podpore rodiny dvojitú úlohu: pomôže budovať dynamické a rastúce zbory a takisto pomôže zachovať silu národa.³

ROZVÍJAJ MODERNÉ FORMY A ŠTRUKTÚRY

Po ôsme, zbor dvadsiateho prvého storočia si potrebuje vytvoriť vlastné moderné formy a štruktúry na aplikovanie uvedených biblických zásad.

Jedna vec je zo štúdia Novej zmluvy veľmi jasná: Formy a štruktúry v Pisme existujú ako prostriedky na dosiahnutie biblických cieľov. Sami o sebe nie sú absolútne. Toto je pre evanjelikálov nebezpečná oblasť, pretože radi rozmyšľajú v absolútnych rozmeroch. Veríme v Boha, ktorý k nám prehovoril skrze inšpirované slovo a ktorý nám dal priamo pravdu, ktorá je *absolútna* a „nikdy sa nemení.“ Veríme v Boha, ktorý je *večný* a veríme v Spasiteľa, ktorý je rovnaký „včera, dnes a naveky“ (Hb 13:8). Preto sa tak ľahko stane, že sa nám naše formy a spôsoby ako veci robíme stanú rovnako posvätnými, ako je naša teológia.

Zbor dvadsiateho prvého storočia *musí* byť tvorivý v oblastiach, kde mu Boh ponechal slobodu. Napríklad, Biblia nám nediktuje to, ako často by sa veriaci mali spolu stretávať, ani nám nediktuje *kedy* by sa mali stretávať. Nehovorí nám *aké* mať stretnutia, ani nás netlačí do určitého formátu alebo štruktúry, ktoré by mali tieto stretnutia charakterizovať. Ďalej Biblia neurčuje *kde* by sme sa mali stretávať. V skutočnosti nás teda Biblia

nezväzuje ani cirkevnou a zborovou terminológiou. V týchto všetkých oblastiach je sloboda.

...Dôležitou skutočnosťou je, že bez ohľadu na to, akú terminológiu použijeme a akú štruktúru si vytvoríme, musíme zaistiť, aby sa kresťania stali vyspelým telom veriacich. Nesmieme dopustiť, aby nás terminológia a štruktúry donútili meniť zásady biblickej výchovy, ktoré sme práve uviedli. A predovšetkým platí, že nech si zbor dvadsiateho prvého storočia vytvorí akékoľvek formy alebo štruktúry, a to v akejkoľvek kultúre, tieto veci sa nikdy nesmú stať absolútnymi alebo samotným cieľom. Ak to dovolíme, padneme to tej istej zákernej pasce, do ktorej Cirkev znovu a znovu padá počas celej svojej histórie.

ZHRNUTIE

1. Miestny zbor musí byť hlavným prostriedkom na vzdelávanie veriacich.
2. Veriacim musia dostať základné poznanie Božieho slova.
3. Veriaci musia dostať hlboké znalosť Božieho slova.
4. Veriacim musí byť poskytnutá príležitosť k tomu, aby rozvíjali schopnosti, ktoré prekračujú medze teoretických vedomostí.
5. Veriaci musia byť vyzbrojení celým súborom skúseností, ktoré im umožňujú prekročiť medze znalostí - skúsenosťami z učenia sa Božiemu slovu, so vzájomnými vzťahmi a vzťahom s Bohom a skúsenosťami zo zvestovania evanjelia ako jednotlivo, tak aj spoločne.
6. Všetci veriaci musia byť pripravení na kresťanskú službu.
7. Veriacim treba pomôcť rozvíjať kvalitný rodinný život.
8. Zbor 21. storočia si musí osvojiť moderné formy a štruktúry na uplatnenie uvedených biblických zásad.

*

³ Pozri Gene A. Getz, *The Measure of a Marriage*, Regal Books; pozri tak isto *The Measure of a Family*.

Zhodnotenie zrelosti tvojho zboru

The Center for Church Based Training

<i>Darí sa dobře</i>	<i>Mierny problém</i>	<i>Veľký problém</i>	<i>Výchova všetkých ku zrelosti</i>
☐	☐	☐	Sú ľudia v tvojom zbore dobre zakorenení v základoch kresťanského života (krst, modlitba, štúdium Biblie, svedectvo). Vedia dobre ako ich identita v Kristovi má vplývať na ich vzťahy ako s kresťanmi, tak aj s nekresťanmi?
☐	☐	☐	Ľudia v tvojom zbore hovoria aktívne o svojej viere so svojimi nekresťanským priateľmi?
☐	☐	☐	Sú ľudia v tvojom zbore oddaní svojmu zboru a využívajú svoje dary v Kristovom tele aktívne?
☐	☐	☐	Vedia ľudia v tvojom zbore dobre študovať Bibliu?
☐	☐	☐	Snažia sa ľudia v tvojom zbore o pravú zbožnosť a život podobný Kristovi?
☐	☐	☐	Sú si ľudia v tvojom zbore vedomí vznešenosti a veľkoleposti Boha, ktorého uctieваме?
☐	☐	☐	Sú ľudia v tvojom zbore schopní reagovať na námietky, ktoré majú ľudia voči kresťanstvu?
☐	☐	☐	Sú manželstvá v tvojom zbore silným a jasným svedectvom pre Krista?

*

KROK 4: PRÍPRAVA VLASTNEJ ODPOVEDE

Aké sú tvoje prvotné závery?

Duchovné formovanie

- Venuj nejaký čas premýšľaniu nad ôsmymi princípmi vzdelávania a výchovy, ktoré sú vypísané v Getzovom článku. Pros Boha, aby ti pomohol určiť silné a slabé oblasti a potom napíš kroky, ktoré ti pomôžu posilniť obe oblasti.

Hlbšie porozumenie

- Napíš si niektoré znaky duchovne zrelého človeka. Keď budeš písať tento zoznam, uisti sa, že sa na veci pozeráš „očami“ Biblie, aby si nepísal o svojich vlastných názoroch (niekedy sú veci, ktoré pokladáme za znaky duchovnosti, v skutočnosti vecou tradície).

Zručnejšia služba

- Vyber si jedného alebo dvoch ľudí, o ktorých sa staráš a urči si, ako by si každého z nich mohol viesť ku zrelosti. Stretni sa so svojim dôverným priateľom a porozprávaj sa s ním o svojich plánoch. Akonáhle to bude možné, začni sa stretávať s ľuďmi, ktorých si si vybral.

KROK 5: DISKUSIA O TÉME

Čo sa môžeme naučiť jeden od druhého?

1. Prečo je dôležité, aby zbory prevzali zodpovednosť za výchovu ľudí ku duchovnej zrelosti (pozri články od Motyera a Getza v *Krok 3: Nahliadnutie do iných zdrojov*)?
2. Na základe svojho štúdia v *Krok 2: Štúdium Písma* a práce v *Krok 4: Príprava vlastnej odpovede*, pokús sa definovať ako by mohol vyzeráť duchovne zrelý človek po dvoch a potom po piatich rokoch členstva v tvojom zbore:
 - 2 roky:
 - 5 rokov:
3. Ktoré kľúčové služby musia správne fungovať, aby zbor mohol podporovať ľudí ku zrelosti v Kristovi (pozri Getzov článok v *Krok 3: Nahliadnutie do iných zdrojov*)?
4. Vyplň vyhodnocovací hárok „Zhodnotenie zrelosti tvojho zboru“ v *Kroku 3: Nahliadnutie do iných zdrojov*. Ktoré oblasti si vyžadujú tvoju okamžitú pozornosť, aby si mohol svoj zbor alebo služobnú skupinu viesť ku zrelosti?
5. Getz a Motyer tvrdia, že pri výchove zreých kresťanov tvorí práca s Božím slovom veľkú časť. Ktoré stratégie momentálne používaš, aby si zaistil, že takáto práca sa v tvojom zbore či službe vykonáva efektívne?
6. Ako môžeme ľudí povzbudiť k tomu, aby sa nielen učili Božie slovo, ale aby ho aj uskutočňovali (Hebrejom 5:14)?

KROK 6: PRAKTICKÉ ČINY POSLUŠNOSTI **Aké dôsledky vyplývajú z tejto témy?**

1. K čomu sa ti zdá, že Ťa Boh vedie, aby si urobil ako odpoveď na to, čo si sa práve naučil vodcoch, ktorí majú povzbudzovali iných ku zrelosti?
2. Ako to plánuješ urobiť (kedy, kto, kde, atď.)?
3. O svojich plánoch sa porozprávaj so svojim dôverníkom alebo s jedným alebo viacerými tvojho členmi tímu vedúcich. Dovoľ, aby si sa im za tieto plány/ciele zodpovedal.
4. Ako tím vedúcich, aké plány chcete zrealizovať, aby ste každému človeku vo vašom zbore pomohli k zrelosti v Kristovi?

POZNÁMKY

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola